

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۱ جولای ۲۰۲۲

دو روایت متضاد از یک واقعه!

پنجشنبه- ۰۹ سرطان ۱۴۰۱ - کابل: امروز نظام ملاسالار نمایش دیگری را زیر عنوان "گردهمائی عالمان دین" در تالار لویه جرگه های استعماری آغاز نمود. آنها که خوب با افسانه دجال و خرش آشنائی دارند و باور دارند که از هر تار موی دم خر دجال هزاران آواز بلند می شود، با پیروی از همان افسانه می خواهند با تدویر این جمع مفتخوران و دشمنان واقعی افغانستان و نسل های آینده، آهنگ جدیدی را از دم خر دجال امارت بلند نموده، به مردم فریبی و جنایات شان ادامه دهند.

در یادداشت امروز بدون آن که به ترکیب این "گردهمائی" و نقش و اهلیت شرکت کنندگان در آن بپردازم و یا به نکات و مطالبی که امروز در آن به بحث گرفته شد، اشاره ای نمایم و از همه مهمتر اهداف این تجمع را باز نمایم، یادداشت امروز را به دو روایت متضاد از تیر اندازی امروز آنهم حین سخنرانی "حسن آخندزاده" به اصطلاح رئیس الوزرای نظام ملاسالار محدود می سازم.

۱- آنهایی که طی ۱۰ ماه گذشته که طالبان حاکمیت اعطائی شان را استحکام بخشیده اند، قادر به نفوذ در بین آنها شده اند، اظهار می دارند که هر چند دعوت از "لویه جرگه" و از آن طریق راه مشروعیت نظام را جست و جو کردن، در آغاز نظر "حامد کرزی" بود، مگر بعد ها یعنی زمانی که "شهباز شریف" بعد از کودتای قضائی در پاکستان، به حاکمیت رسید، وی و اداره اش نیز خواستار تشکیل چنان جلسه ای شده بودند.

طالب که توان و ظرفیت مقابله با نظرات دولت پاکستان را ندارد، ضمن اظهار آمادگی برای تشکیل چنان جلسه ای، مشکل امنیتی را مطرح می نمود. به همین اساس، دولت پاکستان مسؤولیت تأمین امنیت جلسه را خود به دوش گرفته با اعزام تعدادی از سربازان نخبه و کوماندهو های پاکستانی با تأخیر یک روز جلسه را برگزار نمودند.

۲- در چنین فضائی، وقتی امروز صبح جلسه آغاز به کار کرد و به دوام آن "حسن آخندزاده" به سخنرانی خسته کننده و دلگیرش به مانند همیشه شروع کرد، لحظاتی نگذشته بود، که چند صدای تیراندزی از نزدیک محل جلسه، باعث قطع سخنرانی و جریان عادی جلسه گردید. از آنجائی که نه در جریان جلسه و نه هم در حوالی آن، حتا یک خبرنگار "مستقل" وجود نداشت تا بتوان به گفته های آنها استناد نمود، ناگزیر به ارتباط این تیراندزی به دو روایت متضادی که از منابع مختلف نقل می شود، می پردازیم:

* سخنگویان طالب به صورت خاص "ذبیح الله مجاهد" سخنگوی اصلی طالب، همه در مصاحبه هایشان با رسانه های تحت حاکمیت طالب و هم از طریق صفحه توئیترش صریحاً اعلام داشت که این درگیری در بیرون از محوطه و در حوالی و اطراف آن بین نیروهای تأمین امنیت جلسه و دو تن دیگر صورت گرفته، که با کشته شدن متجاوزان خاتمه یافت و جلسه توانست کارش را از سر بگیرد؛

*- عکس این ادعا، باشندگان محل- کارته مأمورین- که من با آنها تماس گرفتم و یکی دو تن از کسانی که در داخل محوطه به خدمات لوژستیک در آن محل وجود داشتند، ادعا دارند که صدای تیر اندازی از نزدیکی های درب تالار بلند شد.

نکاتی که ادعای اینها را قوت می بخشد، قطع جریان سخنرانی "ملا حسن آخذ زاده" و اعلام یک نوع حالت اضطرار بین شرکت کنندگان بود. یعنی هرگاه تیراندازی در خارج از محوطه صورت می گرفت، با موجودیت حدود ۱۲ هزار فرد امنیتی و آشنائی گوش اکثر شرکت کنندگان به صدای تیر اندازی، نیازی به قطع جلسه و اعلام حالت اضطرار نداشت.

به علاوه زمانی که جلسه مجدداً افتتاح شد، سخنرانی جذباتی "ملا انصاری" و این که تمام مخالفان نظام ملاسالار همه بدون استثناء واجب القتل و مباح الدم اند و می باید سرزده شوند، می تواند تاحدی مبین فضای به وجود آمده باشد. کارمندی که در داخل محوطه مشغول فعالیت هستند، ضمن ابراز یقین در محل تیر اندازی که همان درب ورودی تالار است، از تنها چیزی که خبر نداشتند و نمی توانستند با اطمینان سخن بگویند، تشخیص دو طرف درگیری بود. چه در حالی که احتمال تیر اندازی بین ناظران و تأمین کنندگان امنیت پاکستانی با کدام زور گوی طالب نیز منتفی نیست، این احتمال که درگیری بین شبکه حقانی با مهمانان درانی و محافظان آنها صورت گرفته باشد، هم از احتمال بعید نیست. هموطنان گرامی!

این که درگیری در خارج از محوطه پولی تخنیک صورت گرفته باشد و یا در داخل محوطه، هرچند میزان نفوذ و بزرگی و کوچکی سوراخ های امنیتی در نظام ملاسالار را نشان می دهد مگر در اصل قضیه که ضدیت و انزجار تمام مردم افغانستان علیه قشر مفت خور ملا و طالب است هیچ تغییری وارد نمی نماید. این نفرت و انزجار را امروز یک تن از توده ها با طرح سؤالی، چنین بیان داشت:

"مأمور صاحب، اگر یک بمب تمام اعضای شرکت کننده در این جلسه را خاکستر بسازد، فکر می کنی ملک ما آرام خواهد شد؟"

پاسخ من به این هموطن چنین بود: "برای آرامی کشور، باید مردم را از ملا گرفت، نه این که ملا را از مردم" یعنی تا زمانی که مردم را از ملا ننگرفته ایم و ملا را در جامعه چنان تجرید نکرده ایم که مردم از ملا سریعتر از طاعون فرار نمایند، کشته شدن و مرگ ملا، هیچ سودی ندارد زیرا به جای یک ملا، ۴۰ ملا متولد می شود این همان تجربه ایست که با تأسف از جنایات بی خردانه خلقی- پرچمی ها تا کنون برای ما میراث مانده است.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!